

ת"ד (תל אביב) 11413-01-21 - מדינת ישראל נ' נוח אפרתי

ת"ד (תל-אביב-יפו) 11413-01-21 - מדינת ישראל ואח' נ' נוח אפרתי ואח'שלום תל-אביב-יפו

ת"ד (תל-אביב-יפו) 11413-01-21

1. מדינת ישראל

נגד

1. נוח אפרתי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[29.12.2024]

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

גזר דין

הנאשם הורשע בגין גרימת תאונת דרכים בה נגרמה פגיעה להולכת רגל, אשר חצתה את הכביש במעבר חציה.

להולכת הרגל נגרמו חבלות של ממש כמתואר בכתב האישום.

בתיק נטענה ע"י הסנגוריה טענת "הגנה מן הצדק", אשר נדחתה מטעמים שפורטו. במקביל, וכפי שכבר נכתב

בהחלטתי מיום 2.1.22, בשיקולי הענישה, יש לטענת השהיו בהגשת האישום - מקום של ממש לקולא.

התביעה טענה למתחם עונשי בין 3 חודשי פסילה, לבין 18 חודשים וביקשה לגזור על הנאשם עונש של 9 חודשים.

הסנגור לא חלק על המתחם העונשי אך ביקש להשית על הנאשם 3 חודשי פסילה בלבד.

ההגנה ביססה עמדתה בכך שכתב האישום הוגש בשהיו של למעלה מארבע שנים וכן שפעלה בניגוד להנחית

היועמ"ש מס - 401202.

דיון:

מצאתי לנכון להדגיש שני ענינים.

האיחור בהגשת כתב האישום נבע מכך שתחילה, נפתח התיק וסווג "כתיק קטלני". רק לאחר בחינתו ע"י הפרקליטות

ולאחר קבלת חו"ד המכון לרפואה משפטית, נקבע שאין אפשרות להוכיח קיומו של קשר סיבתי. אכן, כתב האישום

הוגש בחלוף למעלה מארבע שנים בהם היה נתון הנאשם תחת חשש להגשת אישום בגין אחריות לתאונה קטלנית.

עוד אציין כי הסנגוריה "תרמה" להתמשכות ההליכים, משלא נטענה טענת השהיו בהזדמנות הראשונה, כמפורט

בהחלטתי מיום 2.1.22

עוד מצאתי להדגיש כי מטעמים שלא הובהרו די צורכם, גזה"ד לא ניתן במועד ועל כך הריני מביעה צערי והתנצלותי -

יחד עם זאת, לא אוכל להמנע מלהביע מורת רוחי מכך שהצדדים לא טרחו להביא עניין זה לידיעתי ולא הגישו כל

בקשה למתן החלטה או לקביעת דיון. מחדלם הוסיף לעינוי הדיון.

סוף דבר.

הריני מאמצת עמדת הצדדים לעניין המתחם העונשי.

עפ"י פסיקת כב ביהמ"ש העליון משעה שנקבע כי לנאשם נגרם עינוי דין - בכך יש כדי להביא להקלה משמעותית בדינו.

ראה בעניין זה רע"פ 2346/97 בעניין בראונשטיין נ. מ.י. בו דן כב. ביהמ"ש העליון בתאונה קטלנית, הפחית עונש מאסר של 12 חודשים והמירו בששה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות- וזאת בשל עינוי דין. כמו כן, ראה הנמקתו של כב' ביהמ"ש העליון כי: "אין חולק כי התמשכותם של הליכים במשפט פלילי עלולה לגרום נזק רב לכלל הצדדים בהליך, ובפרט לנאשם... וכן: "התפיסה הרווחת היא כי ככל שמתארך הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד שהעברין הורשע בה, נחלש כוח ההרתעה של העונש... שנית, יש להתייחס בכובד ראש לסבל הנפשי הכרוך בעינוי הדין שנגרם כתוצאה מהתמשכות ההליך הפלילי. התמשכות בלתי סבירה מותירה את הנאשם באי ודאות באשר לגורל הצפוי לו כאשר עננת ההרשעה הפלילית עומדת מעל ראשו ועלולה אף למנוע אפשרות שיקום..." - ע"פ 8421/12 בן חיים נ' מדינת ישראל. לפיכך, הנני גוזרת על הנאשם/ת את העונשים הבאים:

קנס

קנס בסך 2500 ₪ או 30 יום מאסר תמורתו.

- תשלום הקנס בתוך 90 ימים.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"
· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-1
· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

פסילה

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 120 יום. מהם ינוכו 90 ימי פסילה מנהלית וכן 30 ימי פסילה נוספים - פסילה שיפוטית אשר כבר רוצו ע"י הנאשם. למען הסר ספק אציין כי לא נותרה פסילה עודפת לריצוי בפועל.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים בבית המשפט המחוזי בלוד.

29.12.2024